

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/2668/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121454434
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gálfyová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121454434.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: p2 invest s.r.o. so sídlom Jána Hollého 2, 911 05 Trenčín, IČO: 47 992 701 v právnom zastúpení: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o so sídlom kpt. Jaroša 29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907 proti povinnému: F. O., nar. XX.XX.XXXX, t. č. B. F. Q. P. A. T., v zast.: JUDr. Juraj Žucha, advokát so sídlom Ventúrska 7, 811 01 Bratislava, o vymożenie nepeňazného plnenia, vedenej pod sp. zn. 238EX 578/21 u súdneho exekútora JUDr. Ivony Babuškovvej so sídlom exekútorského úradu v Novom Meste nad Váhom, Tehelná 86, o návrhu na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

1. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.
2. Súd **u k l a d á** povinnému povinnosť nahradiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 63,21 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 17.8.2021 domáhal od povinného vymożenia nepeňazného plnenia - vypratania nehnuteľnosti - bytu č. 63, vo vchode č. 4 na 8. poschodí bytového domu súp. č. 73, postaveného na parcele C KN č. 1174 s príslušným spoluvlastníckym podielom 80/4816 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, nachádzajúceho sa v k. ú. Nová Dubnica, obec Nová Dubnica, okres Ilava, zapísaný na LV č. 2590 Okresného úradu Ilava, katastrálny odbor, a to na základe exekučného titulu - rozsudku sp. zn. 23C/27/2018, ktorý vydal dňa 22.10.2020 Okresný súd Trenčín, vykonateľného dňa 27.9.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/17/2021-138 zo dňa 25.5.2021.

2. Poverením zo dňa 9.9.2021 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Ivonu Babuškovú, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 238EX 578/21.

3. Súdny exekútor postúpil dňa 3.12.2021 Okresnému súdu Banská Bystrica návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 24.11.2021 podaný prostredníctvom právneho zástupcu spolu v vyjadrení oprávneného. Upovedomenie o začatí exekúcie povinný prevzal dňa 11.11.2021, pričom návrh na zastavenie exekúcie bol podaný na poštovú prepravu dňa 25.11.2021, z uvedeného je zrejmé, že bol podaný v rámci zákonnej lehoty podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), z tohto dôvodu mal návrh odkladný účinok na výkon exekúcie.

4. Povinný návrh odôvodnil tvrdením, že nie je naplnená materiálna podmienka vykonateľnosti exekučného titulu z dôvodu, že exekučný titul smeruje proti subjektu, ktorý nie je pasívne legitimovaný v predmetnom spore. Aj napriek tomu, že povinný si je vedomý rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. III ÚS 41/2011-31 a skutočnosti, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu žiada súd, aby zohľadňoval všetky tvrdenia povinného (žalovaného) v odvolaní zo dňa 09.11.2020

proti Rozsudku OS Trenčín, sp. zn. 23C/27/2018-106 zo dňa 22.10.2020 pri svojom posudzovaní zastavenia exekučného konania. Z nich vyplýva, že okresný súd viac ako dva roky od podania žaloby neriešil predbežnú otázku platnosti zmluvy o krátkodobom nájme bytu zo dňa 01.06.2017. Absolútna neplatnosť zmluvy o krátkodobom nájme zo dňa 01.06.2017 sa preukázala až na pojednávaní konanom dňa 30.07.2020, a to na základe vyjadrenia žalovaného. Podľa názoru povinného bolo povinnosťou súdu skúmať aj skutočnosť, či žalovaný svoj nárok na užívanie predmetnej nehnuteľnosti neopiera o iné právo, ktoré mu umožňuje odoprieť vydanie veci, resp. právo užívať predmetný byt. Tvrdenie žalobcu (oprávneného) sa opieralo o skutočnosť, že nájomná zmluva o krátkodobom nájme zo dňa 01.06.2017 bola uzatvorená na dobu určitú do 30.11.2017 a teda dňa 01.12.2017 začal žalovaný užívať predmetnú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu. Tento dôvod ale súd nemohol prijať na základe preukázateľnej absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy o krátkodobom nájme zo dňa 01.06.2017. V prvom rade nie je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s otázkou, na základe akého právneho titulu povinný užíval nehnuteľnosť. Táto skutočnosť je dôležitá na zistenie skutkového stavu, či povinný mohol odoprieť odovzdanie predmetného bytu oprávnenému. Z doteraz vykonaného dokazovania je zrejmý aj predpoklad, že medzi povinným a oprávneným mohol vzniknúť tzv. "zastretý právny úkon", ktorý odôvodňoval užívanie nehnuteľnosti bez riadne uzatvorenej nájomnej zmluvy. Súd mal podľa žalobcu konanie o vypratanie nehnuteľnosti zastaviť, ako navrhoval žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 22.09.2020, alebo ak mal iný názor, bol povinný na riadne objasnenie skutkového stavu vykonať dokazovanie. Povinný namieta, že okresný súd nevykonal dokazovanie výpoveďami svedkov navrhovaných zo strany povinného. Taktiež namieta, že oprávnený nepodal žalobu o vypratanie včas a túto relevantnú skutočnosť súd vôbec neskúmal. Súd vo veci riadne nevypočul samotného povinného, odvolával sa iba na písomné tvrdenia žalovaného ešte pred zistením absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy o krátkodobom nájme zo dňa 01.06.2017. Zároveň to podľa názoru povinného značí, že povinný nikdy nebol v zmluvnom vzťahu k oprávnenému. Z tohto dôvodu povinný uvádza tvrdenie, že Rozsudok OS Trenčín a Rozsudok KS Trenčín nemôžu byť validnými exekučnými titulmi. Na základe vyššie uvedeného žiada exekučný súd, aby napadnuté exekučné konanie ako nezákonné v súlade s ustanovením § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku zastavil.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 1.12.2021 uviedol, že v rámci celého návrhu na zastavenie exekučného konania povinný opakuje tie isté skutočnosti, ktoré už uviedol v základnom konaní. Podľa názoru oprávneného toto exekučné konanie sa vedie na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu a exekučný súd v žiadnom prípade nemôže predstavovať ďalšiu, v poradí tretiu inštanciu prieskumu rozhodnutia Okresného ako aj Krajského súdu. Takýto prieskum rozhodnutia by bol v rozpore s celým slovenským právnym systémom, ktorý je kreovaný práve na dvojinstančnosti základného konania. Taktiež je potrebné uviesť, že argumentácia povinného, ktorú predkladá vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie, bola súdmi riešená už v základnom konaní, a pokiaľ niektoré špekulatívne a hypotetické tvrdenia povinného v základnom konaní neboli súdmi skúmané, je to práve v dôsledku neunesenia dôkazného bremena povinného v základnom konaní. Taktiež, pokiaľ by aj exekučný súd opätovne chcel skúmať skutkový stav, ktorý bol už riešený a bolo o ňom rozhodnuté v základnom konaní, nemohol by tak konať, nakoľko o tejto veci už bolo právoplatne rozhodnuté, a teda existuje prekážka „res iudicata“.

6. Oprávnený nad rámec vyššie uvedeného uvádza, že návrh povinného na zastavenie exekúcie považuje za špekulatívny, s cieľom oddialiť výkon rozhodnutia. Rovnako špekulatívne postupoval povinný v základnom konaní, kde svoje návrhy robil až na pojednávaniach, nepredkladal k svojim tvrdeniam žiadne dôkazy, čím sa len snažil oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Oprávnený poukazuje na skutočnosť, že povinný užíva nehnuteľnosť vo vlastníctve oprávneného bez akéhokoľvek právneho dôvodu, neplatí oprávnenému za užívanie nehnuteľnosti žiadne nájomné a oprávnený voči nemu vedie ďalšie exekučné konania na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu užívania nehnuteľnosti, avšak aj v týchto konaniach sa povinný vyhýba splneniu súdom uloženou povinnosťou. Je absurdné a v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ povinný tvrdí, že je oprávnený užívať bezodplatne nehnuteľnosť vo vlastníctve oprávneného, a to bez ohľadu na to, či zmluva medzi ním a oprávneným bola súdom posúdená ako absolútne neplatná. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti je nesporné, taktiež je nesporné, že povinný za užívanie nehnuteľnosti odmieta oprávnenému ako vlastníčkovi uhrádzať nájomné. Konanie povinného preto nemožno považovať za nič iné len za konanie proti dobrým mravom, a ako také nemôže požívať akúkoľvek právnu ochranu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má oprávnený za to, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal existenciu žiadneho z dôvodov na zastavenie exekúcie. V zmysle uvedeného oprávnený žiada konajúci súd, aby návrh

povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Oprávnený si zároveň uplatňuje trovy konania za úkon právnej služby spolu vo výške 63,21 Eur (vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie = á 50,17 Eur vrátane DPH + 13,04 Eur režijný paušál vrátane DPH).

7. Podľa § 61k odseku 1 Exekučného poriadku exekučný súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61 k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61 k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 611 odseku 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nesplnil.

12. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

13. V danej veci súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 17.8.2021 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu, samotná exekúcia začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi dňa 9.9.2021 na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Exekučné konanie ako aj exekúcia sa teda začali dôvodne.

14. Ohľadom tvrdenia povinného o nevykonateľnosti exekučného titulu súd uvádza, že v priebehu celého exekučného konania je povinný skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, pričom jedným z týchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul, bez existencie ktorého nie je možné exekúciu vykonať (viď aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.US 86/2010). Súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je

vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej

individualizácie oprávneného a povinného hlavne určitý výrok (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. US 306/07-18). Materiálnym predpokladom vykonateľnosti je tiež určenie lehoty na plnenie, vymedzenie rozsahu a obsahu plnenia (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 191/2011, 5 Cdo 193/2011 zo dňa 15. 12. 2011) a taký výrok rozhodnutia, ktorý umožňuje exekúciu niektorým zo spôsobov uvedených v Exekučnom poriadku. V neposlednom rade je materiálna vykonateľnosť

podmienená aj tým, že plnenie je možné a dovolené (in Molnár, P.: Nepeňažná exekúcia. Bratislava: C. H. Beck, 2016, str. 30). Exekučný súd nie je viazaný potvrdením o vykonateľnosti, preto je oprávnený sám preskúmať, či rozhodnutie je skutočne vykonateľné. To platí tým viac v štádiu exekučného konania, v ktorom je namietaná spôsobilosť rozhodnutia byť exekučným titulom. Uvedené závery vyšších súdnych autorít pritom nestratili na relevancii ani v dôsledku novely Exekučného poriadku s účinnosťou od 01. 04. 2017.

15. Vo vzťahu k vykonateľnosti exekučného titulu súd v zmysle vyššie uvedeného skúmal len skutočnosti, ktoré nastali po jeho vydaní. Skúmanie tvrdení povinného uplatňovaných v rámci základného, resp. odvolacieho konania, resp. hodnotenie vykonaného dokazovania okresného či krajského súdu, by bolo skúmaním vecnej stránky exekučného titulu, pričom exekučný súd vo vykonávacom konaní v žiadnom prípade nemôže zasahovať do právomoci súdu, ktorý pri vydaní exekučného titulu bol povinný vychádzať zo stavu ku dňu vydania rozhodnutia.

16. Povinný vo svojom návrhu namieta neriešenie predbežnej otázky platnosti zmluvy o krátkodobom nájme bytu súdom, nedoriešenú ne/existenciu zastretého právneho úkonu medzi žalobcom a žalovaným, resp. vyjadruje názor, že súd mal konanie o vypratanie nehnuteľnosti zastaviť. Z uvedeného vyplýva, že sa jedná o skutočnosti z obdobia pred vznikom exekučného titulu. Exekučný súd zo zákona nesmie prihliadať na takéto okolnosti, tak, ako už bolo uvedené v bode č. 12 tohto odôvodnenia. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že povinný neunesol v danom prípade dôkazné bremeno, nakoľko nepredložil žiadne dôkazy, ktoré vznikli po vydaní exekučného titulu a odôvodňovali by zastavenie exekúcie. Ak by sa exekučný súd zaoberal dôkazmi, ktoré vznikli v období pred vznikom exekučného titulu, prekročil by svoju právomoc vymedzenú v citovanom ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

17. Návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu, nemôže posudzovať pasívnu vecnú legitimitáciu povinného v spore, resp. včasnosť podania opravného prostriedku. Podľa predloženého exekučného titulu je pasívne exekučne legitimovaný práve povinný, aj touto skutočnosťou je exekučný súd viazaný. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Povinný mal možnosť brániť sa po doručení predmetného rozhodnutia podaním riadneho resp. mimoriadneho opravného prostriedku. Povinný neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. abd Exekučného poriadku a ani mu nebol známy žiadny dôvod uvedený v § 61k ods. 1 písm. abd Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Povinný taktiež neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia neprípustná. Skutočnosťou naďalej zostáva, že exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorým v tomto prípade je rozsudok sp. zn. 23C/27/2018, ktorý vydal dňa 22.10.2020 Okresný súd Trenčín, vykonateľný dňa 27.9.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Co/17/2021-138 zo dňa 25.5.2021. Povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, preto oprávnený v súlade so zákonom podal návrh na vykonanie exekúcie.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v zmysle predloženého návrhu na zastavenie exekúcie nie je naplnený žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

19. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby spolu vo výške 63,21 Eur (vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie = á 50,17 Eur vrátane DPH + 13,04 Eur režijný paušál vrátane DPH). Súd pri vyčíslňovaní trov právneho zastúpenia vychádza z hodnoty nepeňažného plnenia nevyjadriteľnej v peniazoch podľa § 11 ods. 1 písm. a) (1/13 výpočtového základu) v spojení s § 13a ods. 2 písm. c) (1/2 z zo základnej sadzby) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení zmien, t. j. za rok 2021 = 83,62 Eur/2 = 41,81 Eur. Súd náhradu trov právneho zastúpenia oprávnenému priznal, a to z dôvodu, že návrh na zastavenie bol zamietnutý, preto oprávnený mal v spore úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.